

ИБРАГИМ ЮСУПОВ

БАХЫТ ЛИРИКАСЫ

ҚОСЫҚЛАР

Қарақалпақ мамлекет баспасы Нокис – 1955 - Самарқанд

Қарақалпақ Мамлекетлик педагогикалық институтынынг XX жыллығына арнайман.

Автор.

ИБРАГИМ ЮСУПОВ

Ибрагим Юсупов Чимбай районынынг 5-Азат аулында Тельман атындагы колхозда 1929-жлы туылган.

Онынг даслепки қосықлары 1946 — 1947 жыллары, пединститутта оқып журген уақтында республикалық газеталарда басылады. 1949-жлы "Жолдас муғаллим", 1953 жлы "Акация гуллеген жерде" атлы поэмалары адеби альманахта басылып шықты

Хазир ол В. Маяковскийдинг "В Ленин", М. Лермонтовтынг "Мцыри" поэмаларын аудару устинде ислеп атыр.

Ибрагим Юсупов 1949-жылдан берли Қарақалпақ Мамлекетлик пединститутында старший оқытушы болып ислейди.

Баспадан.

ЖЫР УРАНЫ

Шық жырларым қиялымды қақ жарып, Шық жалынлы жас журектен талпына, Хызмет қыл шаир атынан сен барып Батыр халқым уллы совет халқына.

Шоль тамырын қтықлап жан ендирген Жанга канал суларындай сылдыра. Бахытлы омир, партиямыз дем берген Харь қашанда бахытлы жыр тудырар.

Шық жырларым жаудынг жанын зирлетип, Сурен салып ҳақиқатшыл тилменен; Коммунизм идеясын жыр етип, Шалқыт кокке бар даус, бар уньменен.

Дангқы асқан батыр халқтынг тарипин Сазға салып жетискен жас камалға: Жыр ишинде енг бахытлы жыр болар Туылған жыр бзинг шадлы заманда.

Уатанымнынг тауларынынг шнгында Сунгқар қустай палапанын тулеткен,— Сунгги билсин деп ушырар даулға Жонелтерде шаир сени журектен.

Ким Уатанға би опа, ким халққа қас, Ким қастиян шын парахат турмысқа,— Туйре аяусыз ашкаралап срын аш, Берсин жуап ози қылған қылмысқа!

Жырға салмай қзу ғайрат, ықласын Дурыс-па сол, шаир изге шегинсе!

Ескиликтинг козге суйел жуқнасын Орте аяусыз Щедрин ҳамь Гогольше.

Харбир созинг оқ орнына жараған Бол қрағы халқ жауынынг сез ойын. Саған жолдас ҳамь тлеклес ҳарь адам Тапсын сеннен озь тлегин, озь ойын.

Гуллендирим шоль дала ҳамь қумларлы Батыр халқым жайған ерлик улгисин, Бахытлыман, жгер берии солардынг Тудыра алсанг жандай қымбат кулкисин,

Каховкадай ГЭС лер берген нурлардынг Бир жылт еткен тогындай-ақ сымдағы,—Биз жаратқан Цимляндай зор сулардынг Жалғыз тамар тамшысы бол сендағы.

Стокгольм шақырығына қойылған Подписындай бир ҳақ ниет инсаннынг — Қудретине атомлар-да сиынған Болшеги бол сол уллы куш булканнынг;

Шық жырларым бахыт сазын тербетип Шық жалынлы жас журектен шалқы-да. Коммунизм идеясын жыр етип Бахытлы омир жаршысы бол барқулла.

Ленинизм нурыменен жайнаған Айдын жол бар ашқан саған партия, Усы жолда баринен зор жанглаған Илес рус жырларынынг артына.

Усы жолда хызмет қлып тайынбай

Болшеги бол уллы истинг, бил соны! Буннан артық бахыт барма шайрға? "Бар" десенг-де ангсамаспан мен оны. 1953-жыл,

УАТАН МУХАББЕТИ

Бул Уатан - манггиликке жанымдай сырласым менинг, Бул Уатан — мен гул болсам, нур берген куяшым менинг, Бул Уатанда жасаушы адам баурласым менинг, Бул Уатаннынг топраклары — ҳасыл гауҳар тасым менинг, Бул Уатан жаным, журегим, ҳамь-де қозуқасым менинг.

Туылдым бул Уатанда анамнан танг шағында Баурман халқ қуанып, той баслады гул бағымда, Тербетти бесигимди қуяш келип бир жағымда, Уйқладым ширин сутин емип ана қушағында, Жолыма гуллер себилди ости нурлап жасым менинг.

"Мехрибан атам Сталин" — деген созден шықты тлим, Осирди алақанда, алпешледи анам елим. Бул-билге қушақ ашып, гулстанда ости гулим, Қолыма тутттым қалем, мектеп маған берди блим, Мектептеги барлық жаслар достым, заманласым менинг.

Бахтияр кенг Уатанда бахыт қушып таптым камал, Келешегим кундей кулии, корсетги айдай жамал, Отермен тас талқанлап болсада қандай қамал, Биз ушын хызмет қлар тау ҳамь тенгиз, ескен самал Уатанға шын муҳаббет, бахытдур жолдасым менинг. Мен киммен? Мен марть аулад, қаҳарман халқ туған мени,

Елге хызмет етсин деи, нурға шомылдырған мени. Қушағынгда туылған жастынг бар-ма шалқып күлмегени

Олгенше адулермен жаным, анам Уатан сени, Сендеги барлық адам қаумы-қарынласым менинг.

Журекте жаным, жырларым Уатан ушын жолдаслар! Халқыма бахыт берген адам ушын жолдаслар, Женгистен-женгислерге уллы паргиямыз жол баслар Халқ хызметин агқаруға фда болсын жан дослар! Ангым сол, налымаспан қурбан болса басым менинг. 1949-жыл.

РОССИЯ

(Хамиб Алимжаннан)

Россия, Россия азамат улке, Эй, Уатан, — қушағы аспан янглы кенг, Толтырып турса-да нурды алемге, Қуяш кенг қойнынгды қуша алмас бирден

Желден жуйрик ушқан поездларынг да Жеткенше болдырар туслик бетинге, Саяхатшы баҳарде шықса сапарға Қыста-да жете алмас арқа шетинге.

Талмас лашынлар-да ушқанда сеннен Сан рет қонады паруазын баплап, Жалт етип жанып ҳамь жалт етип сонген Шам шелли коринбес когингде шақмақ. Узын дарьялар-да белбеу бола алмас Барин жалғап турып буса белинге. Дуньяда ҳешқандай ҳалқ тенг келе алмас Менинг блуимше сенинг елинге.

Бале—апатларды женгген палуансанг, Муҳаббетинг .уллы ҳамь журегинг кенг, Туысқан еллерге сен суйикли Уатансанг, Сенде қаумлар-да тутас ҳалққа тенг.

Невский уйқлаған уллы бесикте Оянудынг ози бир мартебе, ҳауес, Дангқлы Пушкин кирген ҳарбир есикте Науайынынг аты-да манггиге сонбес.

Коргенимде теренг ойларға шомдим Ленин жасап турған қамыс отауды, От ишинде полат қлышынгды кордим Сталин Москвадан қуғанда жауды.

Қаҳарли қсынгда балент аспанда Сқырлаған аязға қус та тозбейди. Батыр перзентлеринг қар ҳамь боранда Жаҳан тағдирине дарьман излейди.

Коз жетпес шексиз кенг майданларынгда Сауашта марть батыр жанларды кордим. Жаулар журип откен орманларынгда Комирден-де қара тангларды кордим.

Срессенг қаҳаринге музлаған аптаб, Мириминг тогилгенде музлар ерийди. Сенинг тарпуынга тура алмай шдап Топрағынг астында фашист шрийди.

Ауыр қуралларынг силкинип гурс-гурс Титиретер жер кокти атылған сайын. Сен дарья бойында апарған урыс Путкиллей озгертеди ҳауа райын.

Жгиглер сен ушын урысқа киргенде Мартлер жатқанында кокте жан берип, Козинен қан аққан жауды коргенде Блемен, созсиз сен шғасанг женгип.

Россия, Россия! Уатаным менинг Мен сенинг улынгман, емеспен миман, Сенинг топрағынгда есейди таним, Таярман сен ушын болуға қурбан

1963 жыл.

ПАХТАКЕШ ДОСЛАРЫМА

Уллы рус халқы мадаткар болып, Сенинг бахытынглы доретти Ленин. Октябрь тангында қайта туылып, Советлик даурде ержеткен елинг.

Кемтарлық турмыста жасадынг бурын, Минет отларында жанды жанынгыз. Ақ будайлар ырғалсада атызда Хеш путин болмаған еди нанынгыз.

Кенг Амударьядан су бурқығанда Бир уртлам су ушын сиз бергенсиз жан. Орислерге симай мал шубырғанда, Саулық таппағансыз келгенде миман. Камалға келтирдипг неше бағларды, Лекин онынг миуасына единг зар. Қайғы булты Қаратауды буркеген Диқан коксин кернегенде ыза-ар.

Блекке зор берген аур кетпенлер, Азаппенен токкен манглай терингиз,— Бари басқа ушын нан берген еди, Диқаншылық еткен ҳасыл жерингиз.

Айтшы диқан достым! Сол бир замянда Сен ким единг, ислеп единг ким ушын? Жат қурсақлар ушын жумсалған сонда Жумыр блегингде қайнаған кушинг.

* * *

Нурлы Октябрьдинг тангы атқанда Озинг азат, журтынг болды абадан. Еркин минет байрағын сен тутқанда, Куш енди бойынга питпес жангадан.

Еркин напес алып ислейсенг енди, Аму жағаларын егип лалазар. Ақ алтынларменен кестелер жерди Сенинг кеулинг янглы аппақ пахталар.

Жасыл байлықпенен безединг мудам Қызкеткен, Кегейлининг еки жағасын. Бозлар устименен алып отип сен Пахта-Арналардынг аштынг сағасын.

Бул куш, бул бахытты паргия берди,

Қадирдан хукиметинг берди озинге. Жардемге сансыз машиналар жберди, Ошпес бахыт нуры енди жузинге.

Бахтияр улкенинг садық перзенти, Эй, еркин минеттинг қаҳарманы сен. Сен еккен пахтадан лифас кигенлер, Саған алғыс айтар ҳамь шын кеулден.

Бир гезде "американы" деген атпенен Жерингде тырбиып оскен қауаша,— Сенинг ҳаль-дингкенгди қуртып тнымсыз— Раҳатсыз минетпенен қинаса —

Бугин атызынгда жайды шақасын, Пахта — ханасынан ақ алтын аққан. Бул еркин минеттинг шын натижеси, Бул совет пахтасы—бул сенинг пахтанг;

Колхозлы аулымнынг мақтанышы, кани, Бул ошпес дангқынгды жайған жаҳанға, — Бул пахта—душпанға оқ болып тиип, Қудретли күш берген ана—Уатанға.

Совет колхозынынг бахытлы диқаны, Рахмет пахтакеш — қахарман халқым! Табысқа жол болсын, пахта мол болсын, Тнышлық минетте жайылсын дангқынг!

Чимбай, 5-аул, 1950

КОММУНИСТЛЕР

(Аркадий Кулешовтан)

Коммунист—деген созь полаттан қатты, Коммунист—деген созь айбатлы сурен. Маркс, Энгельс бизге берген бул атты Биз туылған жлы—бир асир бурын.

Сол гезде-ақ аз санлы болсақ та бизлер, Кирдик адил сауаш, хаупли сауашқа, Қосықпенен қазамыз капиталға горь, Мейли, жер қанша хауп тудырсын басқа.

Жоқ, биз исенбеймиз қудайға ҳаслан, Уранлар —шарласын гуреске бизди, Жырлар - қайната алсын тамырларда қан, Билмеймиз басқа жыр ҳамь басқа созди.

Миндик биз ҳақиқат мартлик шнгына Коммунизм! Журеклер асығар саған! Тас баррикадалар —бизлерге уя, Байрақлар —қанатымыз, оттай жайнаған.

Коммунистлер ҳеш қашан ҳалсизлик етип Жаунгерлик байрағын тусирмес қолдан, Ким урыста жғылса, басқасы жетип, Байрақты котерип кетер қайтадан.

Бул байрақ боранларды қақ жарып, бизди – Баслаған сауаштан-сауашқа деин, Коммунистлер деген созди алғанда тилге Кеулим ҳаллас урмай туралмас менинг.

Коммунистлер—иеси айбатлы куштинг. Омирлик гуресшенг қаҳарман аулад, Бизди шнықтырған Ленин-Сталин Заманлар ушын зор гуреслерге арнап.

Революциянынг биз олмес солдаты, Жғылсақ, тусимизге-де кележақ енер Кронштадт, Сталинград окопларында, Уйықлар сол атпенен батыр перзентлер.

Бизге жау соққысы сала алмас ғауға, Исти натижеге жеткеру — мурат. Беремиз коммунар туын ушуға Эй, сиз, орнымызды басушы аулад!

Мен-де журегимдеги гурес отларын Беремен ауладларға-енг ҳасыл мирас. Коммунистлер!.. Гуресте женгис ураны Тилге алсам журегим тныш тура алмас.

Енг жақын, енг садық, журеги таза Адамларды атайман бул исмименен. Балам ҳамь баламнынг балалары да Тлеймен, коммунист болсын шетинен.

Жылдан жылға бзинг қуяшымыз жерден Серпип қарангғыны кушлирек айдар. Блемен, коммунист деп аталар тезден, Еле, дуньядағы барлық адамлар.

КОЛХОЗШЫ ҚЫЗДЫНГ ҚОСЫҚЛАРЫ

Ақ алтын

Ашыл-ашыл ақ пахта, Қушағынга крейин, Жайнап ашыл сен пахта, Алтынынгды терейин.

Шырт уйқыда жатқанда, Сен енерсенг тусиме, Сен ядыма тускенде Куш қосылар кушиме.

Сен шғарсанг қолларымнан Турли сортқа сайланып, Заводлардан отерсенг Тазаланып, тайланып.

Фабрикада товар болып Жердинг жузин айналып,— Бинт боларсанг жаунгердинг Жарасына байланып.

Уллы байрам кунлеринде Желбирейди байрақлар, Сеннен болған сол байрақ, Сени халқым ардақлар.

Атағынгды ақ алтыным Дунья жузи бледи, Қолы жетпей сум душпаниынг Иши ғыж-ғыж куйеди.

Ашыл қане, ақ алтын Бахыт бизде жайнайық, Гуллерингнен шашу шашып Араласып ойнайық.

Келинг дослар жарысқа, Белди беккем байлайық, Тарбиялап, уақтында Ақ алтынды жинайық.

Излесенг мени

Тау артына кун батар, Қуяш уйқыға жатар. Тасқын табыс жолында Бизлерменен тур қатар — Излесенг мени.

Жумыс қызған уағында Пахталықтан табарсанг Звенома қараған — Тахталықтан табарсанг — Излесенг мени.

Жарысаман деме сен, Тауды жғар кушим бар, Кундиз келип журме сен, Кесент берме, исим бар — Излесенг мени.

Келемен деп, келмеген, Айыбынгды жауып ал, Кеш болғанда гулменен Бағ ишинен тауып ал—

Излесенг мени

Зураат тойы болғанда Мени қайдан табарсанг? Аулдан сен излеме, Москвадан табарсанг— Излесенг мени.

Москваға, марть жгит, Барармысанг бизбенен? Бола алмассанг бизге яр, "Суйдим" деген созьбенен — Излесенг мени.

Болмаса ерлик исинг, Мейли жан-да, мейли куй. Туылған елге ис етип, Бизди суйсенг-елди суй — Излесенг мени.

Кегейли 1948-жыл.

ЖГИТЛЕРДИНГ ҚУТЛЫҚЛАУЫ

(8 март байрамына)

Апа сингли қарындаслар жана жан, Қутлы болсын шадлы байрамынг қызлар, Салем сизге марть жгитлер атынан, Тағыда табысқа сайланынг, қызлар.

Коз жасынан кеппей кестели шаршы, Бир гезде жлады мунглы Гулпаршын. Алға басып жырлап азатлық маршын, Қутлы болсын алған байрамынг, қызлар.

Бахытқа жол ашқан куш-ғайратынгыз, Ҳадал минетпенен шыққан атынгыз. Бизлерге йош берди жазған хатынгыз, Қуанышқа толсын байрамынг, қызлар

Камалға келтирип, турмыс пахтасын, Атынгыз безеген хурмет тахтасын, Бринг жырға болеп омир сахнасын, Бринг саз устасы болдынгыз, қызлар.

Бринг докторлыққа қойғанда ықлас, Бринг студентка—илимге жолдас, Бринг тракторшы палуан қарындас, Ерликте жана-жан болдынгыз, қызлар.

Арал ййдынында балық тулаған, Асау толқын жарға урып шулаған, Сол толқында қорықпай балық аулаған, Байрам қутлы болсын баҳадыр, қызлар.

Харь исингиз женгислерге мадаткар, Тарих бетлеринде атларынгыз бар, Жарысқа тус десенг бизлер қаридар, Келинг иске ғайрат салайық, қызлар

ХЫРМАН БАСЫНДА

Танг-да еле атпаған, Журт алмақта тнысын, Брақ-та ол жатпаған, Тоқтатпаған жумысын. Оятқыш уни мотордынг

Бир қалипте гурилдеп, — Зулаған қайыс устинде Ай саулеси дрилдеп, Машина тур хырманда **Горекти** нандай шайнаған, Бир жағынан аспанға Шанг атлығып ойнаған. Бир жағында шангғалақ Ыршып тусип уйилип; Аржағында бурқырап Ақ алтын тур қуйылып. Басында қызғын минеттинг Иесин кордим талмаған, Тунь уйқысы, тангғы аяз Қайыстыра алмаған. "Бахыт, минет хамь табыс" Еситилер созинде. Уйқыны женггиш бир сауле Кордим онынг козинде. Бул сауле — Уатан сезими Саулеси еркин минеттинг. Куш алар усы сауледен Қайнаған ҳарбир минет кун. Бахарде ози байытқан Ол, мнау хасыл онимди — Мотор жрын ол айтқан Атызда, жаз кунинде, Бугин сол куткен табысын Жумақлап хырман басында, — Қуанып қарар минекей Уйилген аппак хасылға. Батыр қоллы азамат Қызсын исинг, жарысынг. Сондирме ҳеш шалқыған

Моторынгнынг дауысын. Тассын гузги қырманда Ақ алтын ҳамь минет кун, Моторынгнынг журиси Екпини болсын минегтинг. Халхабад. 1952-жыл.

ПАХТАКЕШ БАБА

Маужыраған уйқыға батып Жатырғанда колхозы онынг, — Минет йошы бабаны оятып Полат белге узатар қолын.

Тал арасынан ай-да сғалап, Салар оған коздинг қиығын. Кенг кокрек далаға қарап, Баба барар тартып миығын.

Желкилдетип гумис сақалын Оған еркелейди жпек жел. Пахта алып пкирин, қиялын, Шақырғандай: «салем ата, кел!»

Харь тупь пахга усынар оған гул, Ерке қызларындай бабанынг, Ойлап барар: "сексенди биыл — Алуыма жоқ—деп—гуманым".

Омир сурип алпыс жети жыл, Не снаудан отсе-де басы. Еле бир жгиттей куши бар Бугилмеген полат тулғасы. Ақлығындай былдыраи, ойнап Су-да онынг изине ерген. Мол зураат жонинде жайлап Жерменен ол тиллесе билген.

Аграном-да қалғандай уйып, Тажрибесин созь қылса гейде. Коз айнегин қисайта киип Мичуринди оқиды уйде.

Минет ету суйген адети Қыз жгитлерменен бирқатар. Женг турилген, кокреги ашық Шел басында шапаны жатар.

Танг шолпаны узатып айын Коркемлетти кун шғар бетти. Тукирди-де атқан насыбайын, Ане иске крисип кетти.

Қызлар қосығы келер қулаққа Киятырған жумысқа шғып, Қапталдағы участка жаққа Универсалшы барар асығып.

1952-жыл.

ИНСТИТУТ ЕСТЕЛИКЛЕРИ

1. Альпинист

Жас альпинист жанбаурдан Барар орлеп балент тауға, Шатыр тгип қарлы шынгнан, Мартлик дангқы кутер онда.

Батыр оскен жас рустынг, Жургенде отлы жгер. Не дангқы бар Эльбурстынг Ол ормелеп шықса егер.

Музлы шынгды бағындырған, Жас альпинист салем саған! Сендей, блим тауларына Мен-де шғып баратырман.

Биик блим шынгларына, Мен-де альпинист ормелеген. Шынг басына шғу жолын Уйреттинг ғой маған-дасен! 1948-жыл.

2. Диплом алған достыма

Уядан ушқан жас сунгқар Қанатты кенгнен жайыпсанг, Турмысты озинг ет гулзар, Бахыт келмес ғайыптан.

Шайқалған гулдей жас омир — Жазғы маусим, гулстан, Жулдыздай блим когине Шық жарқырап шғыстан.

Кутлы болсын дипломынг! Блимдарлық белгинг ол. Кенг бахтияр улкенинг Хурметине садық бол.

Қолынгда Ленин томы бар, Ол, қуяш—нур сағасы Бахыттынг онда жолы бар Жақтыртқан адам санасын.

Армансыз еткен Уатанға Исимиз болсын ылайық. Салыныпатқан сарайға Кел, биз-де гербиш қалайық.

3. Студент журегинен

(Қарақалпақ Мамлекетлик бирлескен педагогикалық хамь муғалламлер институтын питкерушилерге)

Мамлекетлик экзаменли Тапсырып болса иркилместен,— Студентке қандай бахыт Сол кунлер сра шғар-ма естен? Шаршау деген ойынгда жок, Шалқайып таслап шғасанг тысқа, Сол куни жас журегингнинг Кундегиден соғуы басқа Турғандай-ау сол куни ананг Манглайынгнан сипап суйип; Суйген қзынг ол-да саған Қутлы болсын айтар кулип. Бринши сапар Москваға Жолланған жас азаматтай, Путевканы қсып қолға Тпыршыр журек тным таппай.

Мен аулда талим берип Озимиздеи жас ауладқа,— Сен журерсенг кен тексерип Тау сырларын блип ядқа; Ол осирер колхоз ушын Жанга сортлы жпек пахта; Тортиншимиз жумсар кушин Қурылыслар қызған жақта.... Мақсет, табыс еткен минет Қуяр бари бир арнаға. Ана-Уатан саған ҳурмет Бари бари саған ғана! Бизлер—налше, халқ—бағман, Екти "ось ҳамь миуа бер" деп; Бағлар, жақсы тарбия алған Мол ҳамь ширин миуа бермек.

Институт, хош, блим жайы, Инабатлы алтын бесик, Хош оқытушым қарапайым Мол блимге ашқан есик! Шын бахытқа ие егкен, Алғыс саған компартия! Озинг айтқан келешектен Кут бизлерди Уатан-ана!

1949-жыл.

4. Еле есимде сол балалық қиял

Ойласам кулким келер есимнен шықпас ҳеш-те, Тамаша қиялларым —

ойлаған бир күни кеште:

Жаз куни. Сабақ птип,

хошласып досларменен

Мектептен мен-де қайттым,

қуяш-та батгы асте.

Бурылып жол бойынан —

хартурли гуллер терип,

Озимше бир нарселер

сойленип губирленип,

Кешки жел, жасыл дала

алып қашты қиялымды

Бир махал сол қиялдынг

жетегинде кеттим ерип:

...Мне мен ер жетиппен,

арадан жыллар откен,

Коп ктап козден отип,

коп оқу орны питкен.

Журт бари айтысады

"блимли зор жгит" деп,

Хурметин ақлауға енди

албетте уақыт жеткен.

Жгерли жаслығымды

жетелеп жыллар отти,

Жазушы болдым, жырларым

коп жерге тарап кетти,

Қаҳарман халқ уллары—

созь еткен геройларым,

Поэма, романлардынг —

енг сонгғы бабы питги.

Барлық жер айтар корсе

"жазушымыз киятыр"деп

Шғармамды қызлар оқыр:

"мнадай... туратур ..." деп.

Сонгғы айда жазылған

пьесамды еситкенде,

"Сахнаға кояйыклап"

жалынар театр кеп.

Жасы улкенлер хурметлейди

арқамнан қаға-қаға

Уялып бас изеймен,

"рахмет—деймен — аға"

"Делегат болдынг" дейди

союздынг баслығы келип,

Самолёт таяр мне,

ал, уштым Москваға!

Аспанда баратырман,

Асығып соғар журек,

Кеулим альш ушар

"Москва — анажан!" деп,

"Кремль—Кремль! деп

қуанып бақыраман

Қарайман "самолеттен"

томенге енгкейип кеп.

Бир мақальде ... қулағыма—

"додоть!" деген унь уласып,

Албырап шоршып кеттим,

жбердим козимди ашып,

Аспан деп ойлағаным—

жол екен, зорға қалдым,

Устиме бир машина —

келип қалыпты зулап басып.

Машина патпенен келип

қағып кетсе усыманда,

"Масьсаған, жолдас делегат!"

қиял болып-па усыннан-да!

Жургизбей қурғақ қиял қалыпты геугим тусип, Англамай отип кетиппен

уйимнинг тусынан-да.

Уялып-озь озимнен кулемен, адам билмес.

Жумақ сол: қиял досқа —

коп берилу даркар емес.

Брақта: "бул қиялым

шынлыққа асады"деп

Сол жерде озь-озиме

усылай қылдым кенгес.

1946-жыл, Чимбай, Азат аулы.

ЛЕНИН КОМСОМОЛЫНА

(Ода)

Салем саған қахарман жас

тарихынгда улги мол,

Ибенбестен иркиништен

барҳа алға создынг қол.

Ленинизм нурыменен

жайнар сенде айдын жол,

Қанат қомлап ушқан сунгқар

манггиликке аман бол,

Компартия қол-қанаты—

дангқлы перзент комсомол.

Оттай жайнап коммунизм —

шынгларына бет алдынг

Антынга берк, айнымассанг,

айтқанынга жете алдынг,

Кун туғанда тар кешули

тайғақ жолдан оте алдынг,

Қанға-қан деп, жанға-жан деп

жауды жексен ете алдынг

Батыр елдинг азаматы —

дангқлы перзент комсомол.

Жас қаҳаринг тастан отип,

жаудынг басын жалмады,

Қиыншылық бастан отип,

сени женге алмады,

Шолстанды бостан етип,

гул когерттинг, солмады,

Тарипингди дастан етип

жазсам қолым талмады,

Атынг—бахыт салтанаты —

дангқлы перзент комсомол.

Сап журектен атылғанда

ар намыстынг булканы,

Тарпуынга шдам бермей

шықты жаудынг талқаны.

Атқан оққа керген коксинг—

Тнышлықтынг қалқаны,

Сенде Олег, сенде Зоя,

Матросовлар хужданы,

Сен Лениннинг марть аулады

дангқлы перзент комсомол.

От ишинде шнықтынг сен,

суғарылдынг алмастай,

Ислерингде мултик жоқ хеш

корип миринг қанбастай,

Кун астында қайсы ел бар

дангқынга танг қалмастай!

Айтшы, не куш бар, алдынгда —

басын иип турмастай?

Елдинг куши, зор айбаты -

дангқлы перзент комсомол.

Москванынг даруазасы,

алдында жау гезгенде

"Москваға жау кирди" деп,

дунья козин сузгенде,

Ленинград аспанында

қанлы бултлар жузгенде,

Жас ғайраттан соққы жеди

фашист атлы гезенде,

Уллы женгис инабаты—

дангқлы перзент комсомол.

Сауашларда, от ишинде

жургенингди кордим мен,

Алысқанда ажелди-де

женггенингди кордим мен,

Кордим сени минетте-де,

шоллерге жан бердинг сен,

Арнап бергим келер саған

енг хасылын жырдынг мен,

Жырларымнынг йош, қуаты —

дангқлы перзент комсомол.

Батырлықта Гастеллосанг,

орть-найзағай оширген,

Ақыл нурынг океандай

толқын атып лепирген,

Дослық пенен бирлигинг бар

бир байраққа бекинген,

Тазалықта пахтадайсанг

озь қолынгнан осирген,

Намыс туы—сенинг атынг

дангқлы перзент комсомол.

Он, жас аулад! Атомларынынг

куш қуаты сенде бар,

Хадал максет, хакикатлык,

шер айбаты сенде бар,

Устазынгнынг ақыл—ойы

парасаты сенде бар,

Қолда билет—ол хужданынг

Ленин аты сенде бар,

Жаудынг саған жетпес дады,

дангқлы перзент комсомол.

Мадаткарынг партия бар,

Ленин туы қолда бар,

Байрағынгда беккем бирлик—

жулдыз, орақ, балға бар,

Усы байрақ жеткереди

талай женгис алда бар,

Бас аякты!

Эй, жолдаслар!

Қайтпай алға, алға бар!

Биз Лениннинг марть аулады,

Дангқлы перзент комсомол!

1948-жыл.

КОРЧАГИНШИЛЕР ЖРЫ

Жанга омир ушын гуресте Партия осирген, уйреткен,

Қорқпаймыз урыста ҳамь исте Тосқынлық, енг аур минеттен, "Халқлардынг бахыты ушын алға бас!" Гуресте биздеги уран сол. Сен, барҳа, корчагинши жолдас, Алда бол, алда бол, алда бол!

Омир ол адамға бир рет Зор мақсетлер ушын берилер Дуньяда халқлардынг бахыты ушын Жумсаймыз биз оны, келинглер. Коммунизм - дуньянынг жаслығы, Мангги кул, эй бахыт баҳари! Шық жаслық қуяшы шарықлап Тағы-да жоқары, жоқары!

Партия жоллаған жумыста Биз алға кенг адым атлаймыз, Лаулаған отларда куймеймиз, Тасқын су болса да батпаймыз. Гуресте полаттай шныққан Биз баҳадыр аулад комсомол. Корчагинши жолдас қаҳарман Барҳама алда бол, алда бол!

Омир ол адамға бир рет Зор мақсетлер ушын берилер. Дуньяда халқлардынг бахыты ушын Жумсаймыз биз оны, келинглер. Коммунизм —дуньянынг жаслығы, Мангги кул, эй бахыт баҳари! Шық жаслық қуяшы шарықлап Тағы-да жоқары, жоқары!

Биз жанга турмыстынг солдаты Партия осирген, уйреткен. Қайтпаймыз урыста, жумыста Тосқынлық енг аур минеттен. Парахатшылық ушын гуресте Жумсаймыз жас талант, жас жгер. Биз совет жаслары баримиз Корчагинши батыр жаунгер.

Омир ол адамға бир рет Зор мақсетлер ушын берилер. Парахатшылықты сақлауға Жумсайық жгерди келинглер. Коммунизм —дуньянынг жаслығы, Мангги кул, эй бахыт баҳари! Шық жаслық қуяшы тағы-да Жоқары,

жоқары,

жоқары!

1954 жыл, Москва

ТУЫЛҒАН ҚАЛА ЖОНИНДЕ ОЙЛАР

Нокис! Биз туылған уллы Уатаннынг Тазадан қаланған кошесисенг сен. Сенинг ҳарь тасынгды қойған адамнынг Ыхлас, манглай тери бойынга сингген.

Екинши бесжыллықтынг жауланыменен Парахат қурылыслар қайнаған кунде,— Уатан картасында пайда болдынг сен Сахралар устинен тиклеп қаддингди.

Совет инженери фундамент қойып, Даслепки гербишинг қаланған кунде. Сени"жансын" деди ылақтырды от Батыста қутырған фашист гезенде.

Батыр қалалардынг марть генералы — Атланды Москва берип команда. Севастопольменен қолға қол берип Душпаннан қорғадынг ана-Уатанды.

Уллы Уатанымнынг қорғаны етип Мартьлерди узаттынг майдан таманға. Сонда жайлар салып, жоллар дузетип, Гуресте жеткердик сени камалға.

Сенде камал тапқан ҳарь завод, ҳарь жай — Бесжыллықлар перзенти, бахтияр адым; Коммунистлик қоллар келтирер баржай Совет қаласынынг қурылыс планын.

* * *

Қашан уни ошип фашистлер себил Аққанда дарьялар тазарып қаннан, Елде кулди тағы парахат омир, Қайтып коммунистлер қанлы майданнан.

Жане қушағынгда қайнап қурылыс, Жанга кошелердинг қойылды атлары. Токтынг журисиндей маужирип турмыс, Қызды ондиристинг комбинатлары.

Бағларынгды бахыт самалы желпип, Қутлықлап Москвадан қарады қуяш, Тнышлық баҳаринде ҳамь жарды буртик Маркс кошесинде егилген ағаш.

Бес жыллықтынг тунгғыш перзенти сенде — Институт қойнында ауладынг мынгсан—, Лениннинг томларын, Пушкинди ҳамь-де Тоқыр санасына, уйренер оннан.

Блим ышқысында, ашылған гулден Сенде гуллегенде жаслығым менинг, Қурылыс кунлеринде шаршауды билмей Қаладық бизлер ҳамь тасынгды сенинг.

Жаслық, ықлас данин сеуип жеринге Жане гулленсин деп келеси маҳаль,— Келешек атынан кошелеринге Субботниклер жасап отырғыздық тал.

Жанга турмыс қайнаған кошенгпен журип, Қушағынгда блим алдым, ержеттим. Озим еккен ларақларда саялап, Сенде енг бахытлы жырлар дореттим.

Ой, суйикли қалам! Аму суларын Тартып Қызкеткенде йошқан ағыслар,— Гул омиринг ҳамь шадлы музыкаларынг Бари —бари маған зауқлар бағышлар.

* * *

Июль ақшамы. Мен балконда турып, Мне, жас тулғанга тикпектемен коз. Откен корнислерден қалмапты ншан (Бул жерлер шангғытқан боз еди бир гез).

Кокке мойын созған салтанат қурып, Заулим трубалардан будақлар тутин, Онда "тоқ-тоқ" еткен завод тур журип, Тасқын шаирлықтынг йошы ғой бул унь.

Ильич шрағлары тал арасында Жулдыз шоғырындай нурланар балқып, Аспальт кошелердинг сым гузарында Женгил машиналар барады қалқып.

Хукимет уйининг алдынан баслап, Қайтпас ҳамь айбатлы қадемлер таслап, Рабочийларынг отер... оларды корип, Кеулимде қуаныш ойнар ҳалласлап.

Суйдим олар айтқан жаунгер жырдан Манггиге жанглауын омир кушағы. Суйемен ҳарбир станогынгнан Шашыраған гауҳардай ушқынды тағы.

Суйемен, ҳарбир кварталынгда Питкен ҳамь басланған жанга жайынгды, Қурылыс кунлеринде танг қушағында Жумысқа асыққан адамларынгды.

Суйемен пайтахтым Москвадан келген Поезд қышқырығын тынглауды сенде. Байрақлар астында, сапта кошенгнен Байрам кунлеринде отуди ҳамь-де.

Карапайым рабочий онер корсеткен "Женгис" паркынынг сол эстрадасын,— Суйемен айнангнан тынглауды кеште

Хамь Чайковскийдинг симфониясын

34

Аму бойын нурға абадан етип, Тангларда тауланып шыққанда қуяш— Жасыл жапрақлардан жилуа корсетип Безенген коркинге козлерим тоймас.

Бул уллы Уатаннынг шғыс коксинде Жангадан қаланған кошесисенг сен, Бахыгынг қуяш нурларындай раушан, Келешек талайынг жане-де коркем.

Ой, қадирдан қала! Аспанынг бойлап Аэродромынгнан ушқым келеди. Москвадан кунди қушқым келеди, Тилде жыр, журекте қуаныш қайнап.

* * *

Айтшы қурылысшы достым жас рус Коргенинг барма еди бул жерде сира Квартал бойлаған қызғын қурылыс Жасыл кошели бир бахгияр қала!

Бул қала Москванынг бир жас аулады Тныш минетпенен дослықтан туған. Шоллерде усындай жас қалаларды Жарату бахытғой Сиз бенен маған!

Сауир самалындай ерте коклемги Оятқан жас саруи таллар буртигин, Коммуна баҳарининг жупарлы леби Мне, оны желпип осирер бугин.

Тлеймен, мен онда ГЭСлердинг нуры Қуяштай парласа кешелеринде. Ондирис арнасы тағы-да шарқ урып Тролленбус қайнаса кошелеринде....

Мейли, қара кушлер қутырсын, урсин — Жасару, гуллену салтымыз бзинг. Жанга қалаларды орнатар ҳарь кун Партия баслаған ҳалкымыз бзинг.

"Мен блемен, бағлар оралар гулге, Мен блемен, қалалар болар — Шаир айтқандай-ақ—совет елинде Қашан, жасап турса бундай адамлар".

1952-жыл, Нокис.

РУС АДЕБИЯТЫ ХАҚҚЫНДА ҚОСЫҚ

Уллы рус халқын суйген инилик журекпенен Суйемен рус жры, мадаткәр лирам менинг. Хеш қандай қолдан келмес ескергкиш орнаттынг сен, Данко журегиндей сенинг журегинг.

Лицей бағларынан баслап Сибирьге деин Есимде, Уатан, ерк ушын қуғын коргенинг. Панг мырза, патшалардынг, ушырып сен зарресин Тауларда жасынлай ойнап жургенинг.

Гоголь ҳамь Щедриннннг кулкисименен туйреп, "Жаузлық, бузақылық ордасын қират" дединг, Езилген диқан тлегин арманын алға суйреп, Мунглы бурлакларға бахыт излединг.

Жауз қолменен атылған пистолет оғы тиип, Жатқанда жанынг омирден тунгилип гурсинбеген: Тынглайман сеннен мудамы шарқ урып шыққан биик —

Уллы Пушкиннинг журегин дурсилдеген.

Есимде: "Алтын балық", "Диканька кешелерин", Бала гезде оқысам зеинди берип қатал, — Жас туе, уршық иирип отырған шешелерим Ырғалып ықласпенен тынглаған талай сапар.

Енг даслеп тунгғыш муҳаббет кеулимде оянғанда Тербеген Татьяна қыз ойымда ширин қиял; Отырып су бойында, қара тал саясында, Сенинтменен сырласқан кунперим есимде бар.

Кордим сенде маужиргенин Волгадай дарьялардын!, Кордим сенде теренглигин шалқыған тенгиздинг-де. Тынгладым сеннен шуылдысын қадирдан тоғайлардынг,

Ажайып рус жерин енг даслеп кордим сенде.

Сенде Лермонтов ойы, Толстой даналығы, Сенде бар рус жаны, қудретли сенинг тлинг. Алтыннынг снығындай ҳарь созинг бойынгдағы, Озингсенг жансырласым, суйикли муғаллимим.

Ленин ҳамь Горький сойлесип отырған суретти корсем,

Ойыма келер қудретинг, азатлық алған кунинг. Таусылмас куш алып сонда тарихи декреглерден Жангаша шыққан жангғырып советлик кушли унинг.

Бултларға даулпаздай сунггидинг айбынбастан,

Сур жлан, пингвинлер қсылып жатты деми... Сенде бар Корчагиннинг мартлиги қайнап тасқан Хамь Маяковскийдинг полаттай нық қадеми.

Женгилмес теориядан саған шын қуат берип, Партия жоллады сени енг уллы хызметке. Туысқан журек жырлары ағылды саған ерип, Еристинг енг жоқары дуньялық зор ҳурметке.

Қаҳарман халқлар сози суйикли совет жры Коммунизм қуруда сен бзинг откир қурал. Ҳатте сен руҳландырып Вьетнамлық солдатларды Топылдынг халқ жауына штық ҳамь бомба мсал.

Суйемен рус жры тенггерип сени жанға, Мен тамшы болсам, сенсенг қуйылар арнам менинг.

Харқашан жырдынг кенин қазуға атланғанда Озингсенг талим берип уйретер анам менинг.

1954 жыл, Москва.

ЕРКИНЛИК ЖЫРШЫСЫНА

(Пушкинге)

Лицей бағларында басланып баҳар, Ойнап дарақларда коклем жилуасы, Сенинг қиялынгды тербеткен саҳар Қалғып мазурканынг мунглы намасы, Ширин уйқылардан сен кешип сонда Мунглы Татьянанынг коз жасыменен Жас кеулингди қайғы басыи турғанда Табыстынг еркинлик музасыменен. Еле ол уақытта лирикаларынг, Еле дорелмеген, таппаған камал, Еле жырларынгды тынглай алмаған Буйра шашларынгды желпиген самал, Лекин, журегингде толқыған сан мынг Ойлар жатар еди Кавказ тауындай, Тенгсиз аур омири ана Уатаннынг Жаслық жгерингди лаулатты сондай.

Сен кординг: бир топар қузғынлар ушын Инсанияттан кешкен жуенсиз зангды. Сен кординг, еркинликги панжесименен Булықтырған тилсиз, жабайы ангды. Сен кординг, тутқында рус қзынынг Азатлық ышқында ортенген жанын. Кординг, ҳақ гуреске тускен перзенттинг Қанлы дар астында тогилген қанын. Сол кунде аспанда қанлы булг кошип, Дарақлар жапырылып, ургенде боран, Толқыны тулаған тенгиз бойында Сени корген еди қайғылы ананг. Сонда қабақ туйип, тонип тенгизге Жар таста турғанынг маған-да аян. Ынгранган толқынлар жағаға соғып Шулап назерингде жатты океан. Уатан шақырығын тусирип еске Ашулы кок тенгиздииг шауқым ҳауазы, Сени ымлар еди қызғын гуреске Глинка ойнаған еркинлик сазы. Уллы рус халқынынг женгилмес рухы Жаунгер жырларынгнынг найзасы болған. Даул арасында умит жулдызы Сени шақырған ҳамь интизар қылған.

Қызғын гуреслерде омиринг отип,

Олмес жырларынгда сақланды жанынг, Россия жеринде жайнатты шешек Журегингнен тамған адули қанынг. Жуйрик қалемлердинг мадеткары сен, Бугин иске асты куткен арманынг. Залымлықтынг сели баса алмады, Гурес ушқынынан лаулады жалын. Журегине басып сенинг жанынгды Россия силкинип турды уйқыдан. Сибирь тупкиринде-де еркинлик жанглап, Тас-талқан болды сол қарангғы зиндан. Заманлар бойында қалды сеннен ат, Сени адил тарих умытсын неге! Олмес рухынг жрынгменен саламат Миллион журеклерде жасар манггиге.

1948-жыл.

КАВКАЗ

"Уатанымнынг татлы жрындай корип, суйемен Кавказ". М. Лермонтов.

Кавказ, салем, жасыл таулардынг себи, Салем жер қундызы, гулге безенген! Уатан ышкы менен суйемен сени, Тау жырларын суйген журегимменен. Балалық жылларымда мен сени кордим, Бетлеринде Пушкин жазған ктаптынг, Лермонтов қалеминен тоқылған жырдынг Харбир қатарында сен шешек аттынг. Сонда тербеп ақыл-хушымды алған Шаирлық музасындай сендеги шрай,

Шаир жырларына илесип, саған — Балалық қиялларым ушқанды талай.

Ана қушағында жатып суть емип, Тамсанған бахытлы наресге қусап, Баурынгнынг жабайы гуллерин терип Журмен бир улынгдай қойнынгда жасап. Жоқ, мен даул узген жапырақ емеспен, Жрым-да, озим-де бахтияр ҳамь шад. Сен-де сургиидеги шаир жрындай — Қайғылы емессенг, омиринг абад. Мне, ингкар қылған қойнынгда турман Эй, гоззалы бзинг бахтияр елдинг! Ақ алтын елининг далаларынан, Шалқыған Амудинг жағаларынан, Бахытлы шопанлардан, пахтакешлерден, Салем Қаратаудан акелдим саған.

* * *

Азанда дарьяны орлеп екеумиз — Шықтық шынг басына сени коргели, Баслап алып журди альпинист бир қыз, Ой, сонда коркинге баньт еттинг мени: Қиятас астынан унггип жол салып, Шабар сайды қуып бурқыған сулар, Жылтыр қой тасларды қушаққа алып Жасыл жағалардан ентигип зулар Ҳамь қулар тик жардан томенге ҳарлап Зауқлы орь тасқынныг сарқырамасы... Алып қашты сонда ойымды урлап Ол жерден басланған таулар ҳалқасы.

* * *

Тауға ормелеген айланба жолда, Барар жуйрик "газик" тоғайға крип, Жасыл онгирде хамь отлак жылғада Ызғыған "альпинист қойлар" журь орип, Тоғай артындағы шынгды айланып, Мне бунда шықты сол "газик" зулап Шофер достан сонгғы почтаны алып Қалды шопан жгит кеулли, қунақ... Қзыл черепицалы ақ жайды нусқап Альпинист жолдасым тил қатты маған: "Бунда миллион қойлы совхоз тур жасап, Дангқлы шопанлар бар тауды жайлаған. Олар — мал осиру исине маман Олар — ҳамь альпинист, шынг ҳукимдары, Бунда сай жоқ олар соқпақ салмаған Хамь олар баспаған тау жоталары. Бизлер-де олардынг силтеуименен Музлы қыснақлардан отип адаспай, Тосин булт аймалап, буркит бекинген Шынглар шоққысына мингенбиз талай" — Дегенде, жолдасым нусқаған туста Коринди Эльбрус — қос оркеш, думан, Қарлы шынг, Кавказдынг гоззаллық дангқын Баянлап турғандай туйылды маған.

* * *

Сарқырама жанында иркилип қарап Созин дауам еттти альпинист тағы, Бзинг қарсымызда турды булдырап Тау баурында қызған қурылыс ошағы. Тнышлық минеттен ҳауиж алған жумыс Дауь машиналар журь тасларды гуреп,

Балки, бунда бугин басланған қурылыс Ертенгги бир ГЭС тен бергендей дерек.,. Қуандым Кавказдынг жанга омирине, Қуан альпинист қыз, сендағы қуан! Буннан-да Эльбрус коринер, ане, Ел дангқын баянлап турғандай маған.

Гул тоселген шалғын алапты бойлап Қайтып жеттик мне қала қасына, Алма ағашларын аралап жайлап, Жасыл тобелердинг миндик басына. Коркем қала жатқан етекте — бунда Нарзан булақлары молдир су шашар, Қулпырған корниси курорт тангында Уйқыдан оянған арудай мсал. Қиялым қала устинде тныс алғандай Суйсине коз салып турғанда оған Бахытлы омир дангқын баян қылғандай Буннан-да Эльбрус коринди маған...

* * *

Кавказ

Мақтан,

Қуан болинип санге, Қадирдан тау ели, туысқан улкем! Омиринг бахтияр, шад, абадан ҳамь-де Совет адамынынг жанындай коркем. Сени бир гезлери буып қинаған Ҳазир жоқ сол тилсиз, жабайы қудирет, Қойнынгды абадан еллер жайлаған, Мангги бауыр басқан дослық ҳамь ҳурмет. Сендеги азербайжан, черкес, грузин... Бари бари маған туысқан, жолдас. Табыстырған бизди астында нурдынг Рус аспанында балқыған қуяш. Елимнинг шексиз ҳамь гоззаллығына Шынгларынг басында турдым суйсинип, Буркит парьуазындай йош келип сонда Сездим Эльбрустай бахтымды биик! Хош бол корискенше, жасыл тау ели! Сен-де хош альпинист қара козли қыз! Қаратау баурында жургенде сени Ҳамь Кавказды мақтап журермен созсиз

Касловодск, 1952-жыл.

КИСЛОВОД-КАВКАЗ СУЛУЫ

Тау қойнында бар деп ойла бир қала, Кошесинде гуллер оскен ырғала, Сол деп ойла сулу тори Кавказдынг Тау басынан коз қуантқан нурлана,

Ол жерлерде мен-де шалқып жургенмен Қайнап жатқан булақларын суйгенмен.

Жуйрик поезд таулы жолда тынбаған Кунде буған миман келер мынглаған Алтай қзы черкес жрын уйренип, Жас осетин озбек сазын тынглаған

Араласқан алпыс миллет халқы бар Дослықпенен сайран етип шалқыған.

Асып отип гуркиреген озегин, Шық устине "Қарағайлы тобенинг" Шын ажайып талантпенен тоқылып,

44

Тауға жайған глемғой бул дер единг

Онгиринде алма ағашлар шайқалар, Тамылжыған шиелерден қан тамар.

Буалдыр тунь комкерип тау жиегин Шынглар жатар булгқа аргып иегин, Жулдызларын алғандайсанг уыслап, Жер буркепер сонда думан желегин —

Ай сғалап текте бултлар артынан, Қала устинде жер отлары жарқырар.

Алтын шашақ нур шашырап балқыған, Куяш шғар "Қзыл тастынг" артынан. Гумис думан серпилгенде маужырап Коркем курорт ашылғанда алдынгнан

Аққуудайын макан егкен кол бойын Заулим аппақ жайларын айт сен онынг.

Мангги салқын сая астында сай жатыр, Ырғийды су тастан шегип айбатын Сайлардан-да сезгендейсенг Кавказдынг Ожет рухын, сулу жанын, ғайратын,

Бурынғыдай толы емес мунг арьманға Еркин зауықлы унь шғады оннан-да.

Сирень гуллер арасынан сай қуып, Созылған жол устинде журт қымғуыт Жаслық жры "Айна колден" жанглайды, Ғарры шахтёр журь анекей гул буып.

- Журь кемпирим, журь жаслардынг қасына
- Қойшы Миша-ау, қарашы ақ шашынга.

Фонтан суы шапшыр усап снапқа Молдир нарзан жатар ойнап булақта. Келтиргендей коркем табиғат мақамын "Қонгыр тастан" жыр еситилер узақта

Онда грузин ағызып саз арнасын, Баян менен сойлестирер зурнасын....

Жан булақлар! Жаслығымдай лепирген Қайнанг шалқып азайманг, ҳеш кесилменг, Журсемдагы Амударья бойында Суйиклимдей сиз кетпессиз есимнен,

Хош коргенше! Гулге мангги безенинг, Сизде менинг озь уатаным, озь елим.

ЕСКЕРТУ

"Кзылтас", "Қонгыртас"— Кисловодскийдағы тау тобешиклери, бул тобешиклер узақ отмиште атылған булканлардан пай да болған. "Қзыл таста" В. И. Лениннинг бронзадан тауға ойылған бюсти бар. "Нарзан" — Кавказдағы минерал булақларынынг суы, "батыр су" деген маниде. Бул булақлар дауалану жонинен улкен аҳмиетке ие. "Айнакол" ("Зеркальный пруд") қала бағындағы енг бир сулу табиятлы ҳауыз. Зурна грузинлертинг музыкалық инструменти Сирень — гүл.

Кисловодск, 1952 ж.

ЛЕРМОНТОВ ТУРҒАН УЙДЕ

46

Болдынг-ба Машук тауында? Етеги қандай гул жайнар Ҳамь онынг жасыл баурында Кишкене ғана бир жай бар.

Есигин ашып енгенде Ишинен жасыл бақшанынг, Шалқыған сулу сезимге Боленди менинг жас жаным.

Айнасы ашық, ози жоқ, Қосығы жатыр питпеген. Илули қалған пистолет Оқлаулы шғар кекпенен?

Биргезде бунда бир кси Узақта ангсап озь елин Кавказдынг уллы жыршысы Откерген жаслық омирин.

Бул жайда тапқан камалын Жаунгер сазы гурестинг. Шаирға шаққан мунг зарын Қаракоз қзы черкестинг.

Бул жерде, Кавказ шнгында Гуллердей оскен жайқалып, — Туылған қосық қуғында Кормеди оттан тайсалып.

Суық полат қанжардай, Жырлары кекке шарланып, Зулымнынг коксин жаралай Кадалған талай ол барып.

Жаузлықпенен ол сонда Қаймықпай турып алысқан. Патшанынг қолы оны да... Ншанаға алды алыстан.

Гуресип олди олерде, Олмеди жры, брақ-та. Қалса да ози бул жерде Даусы жанглар узақта.

Бахытлы енди халқы-да, Ели-де кирден жуылған Кавказда омир шалқыса, Жры-да шадлы туылған,

Айнала сулу гул еккен, Машукта онынг уйи бар, Ол уйге ҳарьбир журектен Муҳаббет нуры қуйылар.

1952-жыл, Пятигорск.

ОЗБЕК ҚЗЫ ГУЛСТАН

Оскен жеринг бахтиярлар улкеси, Халқы мсал бир адамдай туысқан. Қайта туған кун шғыстынг еркеси Салем саған озбек қзы Гулстан!

Гулстан!

Ядынгда-ма? Бизлер бир жыл, бир кунде Институт босағасын атладық, Сен Ташкентте, биз Нокисте жургенде Сағынышты айралыққа сатпадық.

Ядынгда-ма "Басу сайдынг" бойында, Дем алыс кун гуллер терип жургенинг? Жазғы кеште, айлы туннинг қойнында Бир омирге дослыққа қол бергенинг.

Гулстан!

Сенинг омиринг қусап доланып баҳар Ашылғанда бағларынынг лаласы, Аму бойларынан гуллер усынар Сени сүйген қарақалпақ баласы.

"Сағындым" деп, хат жасыпсанг жақында, Жберипсенг естеликке орамал Деп жазыпсанг: "Гулстанды сағынсанг, Уллы қурылыс майданынан хабар ал".

Гулстан!

Уллы қурылыс майданына баруға Сен атланған куни мен де шыққанман. Тнышлықтынг дангқлы ГЭС-ин салуға, Сенингдағы келерингди уққанман.

Мне бугин қолда диплом еки жас— Тағы ушырастық асау дарья бойында, Мен инженер, совет қзы —сен врач, Женгдирмеймиз олимге-де, қиынға.

Гулстан!

Ерик гуллериндей аппақ тсингнен Онгиринге нур тогилер кулгенде, Ярға уапа, елге садық бол деген Уатан-ана саған бахыт бергенде.

Жандай достынг Чимбайлы қыз екеуинг Бир тустингиз мол блимнинг жайына Бирге оқып, бирге ойнап, бир журип, Бир отырып кесте токтинг шайыға.

49

Аспирантка болды достынг бул кунде Қарамық коз қарындасым ол менинг Корсенг еди, Москваға кетерде "Бахытлыман ,ағажан"деп кулгенин...

Гулстан!

Назер сал сен, анау ески шғыста, Азап шеккен коп еллердинг халқы бар. Онда қызлар козин сузип алысқа Торга тускен қумыры қустай талпынар,

"Мангги бахыт кулген бир ел бар"десип Кеше олар ертек етип айтысса, Англамақта бугин омир шынлығын, Бахыт жели ескенлигин қай тустан,

Гурес сазын тербеп онда самаллар Тарип етер азат шғыс еллерин, Иран қзы Гулбахрамға сбырлар Желпигенин қайсы жердинг гуллерин.

Айтар Қтай тауларынынг музлары Ерип, тасып богетлерди бузғанын,

Бахыт ушын, омир ушын ерк ушын Кескилескен марть Корея қызларын;

Айтар совет қызларынынг ырқына Шоль қудрети таслим болын турарын, Бугинги кун зор дарьялар бойында Иске кирген қурылыслар планын.

Гулстан!

Мангги тныш омир ғамын ойлайсанг Кеулинг коркем ферғананынг жериндей. Аппақ халат ишинде сен қандайсанг. Қулпырасанг ақ пахтанынг гулиндей.

Сен бахыттынг мол булағын ағыздынг Тнышлықтынг данин септинг мудамы. Тенг деп болмас саған Нью Йорк, Париждынг Трофейден¹ маржан таққан мадамын.

Бахытлысанг совет қзы дуньяда Шадлы қосық-бахытынгнынг гуасы. Алғысынг коп уллы Сталин данаға Ол бахыт ҳамь еркинликтинг қуяшы.

Арманынгды ҳақиқатқа жегелеп, Кушағына ендирген бул турмыстынг, Алғыс айг сен, шын тлеклес, ер журек Алтын шашлы қызларына рустынг.

Гулстан!

Мне тағы баҳар келди гуркиреп, Биз турыппыз асау дарья устинде.

-

¹ Трофей – олжа мәнисинде.

Толқын шабар урккен ангдай дуркиреп, Онынг срын айтқызғандай куш кимде?

Ол куш бизде! Бизде су ҳамь жерлердинг Журегине қол саларлық қару бар. Партия дузген планларда-шоллердинг Қойнынан гул, сулардан нур алу бар.

Гулстан! Максет еткен коммунизм шынгларын Уллы жолда баратырмыз шгыстан, Кеулингде бар айтшы, қандай арманынг Гул жайнаған озбек қзы Гулстан? 1952-жыл. Ташкент.

ЕКИ ҚОСЫҚ

(Темир жол қурылысина)

I

Кормесекте еситемиз, Халқым артта қалған еди, Ол уақытта откен кунлер— Омир емес жалған еди.

Сапар талап қлар болса, Базардан зат алар болса, Бир қалаға барар болса, Жаяу адым урған еди.

Танглайға жабысып тиллер Гулин излеген бул-биллер, Қия шолде қзыл гуллер, Арьман менен солған еди.

Қара козлерге шанг толып, Қарға адым жерлер мунг болып, Жол таба алмай қумды шолып, Басқа қайғы салған еди.

Енди бугин гулстанда Халқ боленип нурстанға, Қзыл қия шолстанға Полат жоллар салажақбыз.

Экспресс— қаназатта Жетип гозлеген муратқа Москва—Ленинградқа, Сайран егип баражақбыз.

Кеуллер дарьядай тасып, Неше қала қырдан асып, "Алты айлықты алты басып Жер танабын алажақпыз".

Жақты берген жер дуньяға Жан Москва мехрибанға, Туысқан уллы партияға Барып салем бережақпыз.

Хуждан менен ғайрат салып, Жумысты тез қолға алып, Зор табыстынг сазын шалып, Уллы тойда туражақпыз.

II

Эй, сахралар бахтынг болмақ зияда,

Аш қойнынгды палуанларым баратыр. Саған шексиз полат жоллар салмаға, Аш қойнынгды палуанларым баратыр.

Аму жағасынан ерлер атланды, Хорезм, Туркменнен шерлер атланды, Орь кокирек жаунгерлер атланды, Қыз-келиншек, жауанларым баратыр.

Бари таяр болды керекли затлар Жалпы атқа минди ол азаматлар, Тепсе темир узген мынг-мынг фархадлар Иске жаулан урғанларым баратыр.

Баурман ел бирге соққан журеклер, Қолға алса питпей қалмас тлеклер, Женглери турилген жумры блеклер Минет суйген палуанларым барагыр.

Енди сеннен қашар жыртқыш англарынг, Қутлы болсын айтар атқан тангларынг, Бурқырап аспанга шғар шангларынг Миннетлеме алғанларым баратыр.

Сенинг еспе қзыл қумынгды есип, Сени булықтырған буғауды кесип, Тоннель жасап асқар тауларды тесип, Жол тартуға палуанларым баратыр.

Қушағынгда жоллар сайрап кетежақ, Шоп шықпаған қойнынга гул птежақ, Коммуна поезды сеннен отежақ, Миннетлеме алғанларым баратыр.

Биз атлансақ қурыр қайғы-аламат, Шын минетке басын иер "карамат", Ел ғамхоры партиямыз саламат, Халқ арьманы иске асып баратыр.

1947-жыл, Хожели.

СССР-ҒА ОСЕК ТАҒУШЫЛАРҒА

"Самал сепкен даул жинайды" (рус мақалы)

Кок тенгиз артында, дауллы тунде, Улыр кокке қарап бир топар шағал. "Неге нур балқиды айдынг жузинде?" Соны кунлер олар, қорқыныш табар. Ксининг қорасынан урларда тауқ Сол бир ай оларды ашкара етер, Урыға қашанда-да ай нуры хауп, Қашанда, нур онынг басына жетер. Ал, снын бузбастан ай жузер кокте. Қайтип нурдан безсин, "тур— деп — анг ульш?" Сонда шағал даусын мазақлап текте Тенгиз жуап берер асте жанғғырып...

"Совет халқы урыстынг тарепдары" деп, Тенгиз жағасында улып тнымсыз... Озгенинг тнышлығын, бахытын кунлеп Ҳамь-де кесек атқан — қалар комусиз. Тнышлықты суйер, сақлар елимиз, Мейли, даурық салып ҳамь дабыл қаққыз, Ҳамме блер соны: жеп жургенингиз— Гитлердинг аузында шайналған саққыз.

"Кемеге мингеннинг жаны бир" деген, Жолынгыз сол, демек, тағдирингиз сол. Тунғиық тубине баслар сенлерди "Маршалл планында" сызған қара жол. Оттан қорқу даурин тарихтан соранг, Жоқ, биз табынбаймыз жаққан отынга. Хеш халқ-та инанбас Уолл — Стриттинг "Демократия ашқан караматына"... Гитлердинг сарқытын жеген мырзалар Кунди сондируге кушингиз жете-ме? Жар басында шағал улығанменен Кокте алтын айдынг нуры кете-ме?

УЛЛЫ ҚТАЙ МАҚАЛЫ

Дуньянынг барлық халқы аяқ қосып Бир уақта жерди тепсе, жер силкинер. Дуньянынг барлық халқы урт толтырып Уплесе, даул турып, күн гуркирер.

1950 ж.

УЛЛЫ БАЙРАМ ТАНГЫНДА

Май тангы Москвадан жайып қулаш Басқанда баурына кенг Уатанлы— Ентелеп кок жиектен алтын қуяш Шықты-да алғыслаяы миллионларды.

Бахытлы халқ жузиндей нуры балқып, Орледи ол ҳауайы аспан гумбезине. Қалалар байрам туын тиккен шалқып Жатты колбеп шағылысып кун козине. Лениннинг тауындағы жайлар биик Тобеси шаншылардай булт тосине. Аспанда-ақ байрам тангын алды суйип, Котерип илим дангқын енгсесине.

Рустынг қарағайлы тоғайындай, Трубасы заводлардынг ийин треп Сулары кок Цимляннынг қуанғандай Корип бул байрам тангын бринши рет.

Перзенти жанга дангқлы бесжыллықтынг Куйбышев, Каховканынг шамларында — Белгиси коринер зор таярлықтынг Жарқ етип байрам кешин қарсы алуға.

Каналдан толқып аққан суы қосылып, Балығы бир-брине араласқан— Анамыз Волга, Дон-да кенг косилип, Қутлықлап байрам тангын қушақласқан.

Колхозлар алды кутип байрам кунин Байытып жасыл байлық алтын егис. Треги тнышлықтынг—совет ели Котерди байрам туын кокке тегис.

Еркин ойнап тнышлық кептерлери Ушып журь аспанында азат елдинг, Ағылар сансыз қуслар коптен бери— Жетуге байрамына бзинг жердинг.

Ал сонда байрам тангы бурынғыша Кулуге адеп сақлап алле қалай. Телмирип қуяшқа бир қарады да Турды ол озь козине ози инанбай...

Май тангы ҳарь келгенде адеппенен Сғалар Кремльдинг терезесин, Байрамды Компартия қарсы алды Басқарып уллы ҳалқгынг мерекесин.

1953-жыл, Москва.

ХЕШ ҚАШАН!!..

-Тнышлық - куш тасқынына Жар тас богет болар-ма? Ит улыса асқынып, Кошкен каруан тнар-ма? - ҳеш қашан, ҳеш қашан!

Бреу аул қалангды Таласа ҳамь ортесе, Олимге жас балангды Берерме единг "бер" десе— - Ҳеш қашан, ҳеш қашан1

- Долларға ел басқартып, Занг шғарып озгеше, Бахытынгнан бас тартып, Безерме единг "без" десе? - Хеш қашан, хеш қашан!
- Биз "жоқары", сен "томен" Мен "хожа", сен "кул" десе, Айт жуапты келтеден, Не дер единг сен есе?
 - Хеш қашан, хеш қашан!

Курғанынгды қиратып, Еккенингди тақырлап; Кетпек болса жайратып, Жатар-ма единг мақуллап? - Хеш қашан, ҳеш қашан!

Омирге бреу қас болып Егип жатса олимди, "Кормедим" деп тас қлып Жумармысанг козингди?

- Хеш қашан, хеш қашан

- Олай болса кел сапқа Хақ ниетли, ҳей адам! Империалистлик планлар Иске аспасын -

- Хеш қашан, хеш қашан

1953-ж.

КОЛЕНГКЕ МЕНЕН ЭЛЕКТР $(\mathit{FACH}\mathcal{R})$

Бир куни кеште, Бир муйеште Табысты еки коленгке, Жолдан ығысып, Диуалға жабысып, Сыпсынг сыпсынг сойленди.

Бреуи айтты: Жолымыз қайтты — Деди шашы урпейип. Анау "паленше" (Еситтим кеше) Кетпекши дейди, "улкейип"...

Дегенде, оған Екинши турған Коленгкеге тил птип; — "Бахыт құсын" Оған қонған Жберу керек уркитип. Алайық, сени, (Ямаса мени!,) Бизлер соннан кембиз бе? Ондай улес, Оған емес, Шнында достым тенг бизге. Адам озине Пайдасы жок Мартебени аяр ма? Байлайық жолын, Устинен онынг "Домалақ арза" таярла.

- Жане айтсам саған, Жақында маған, Сын жазыпты бир онгбаған, "Ким?" деп журсем, Таныдым мен Дос емес екен ол маған.
- Қайғырма жора! Ондайға шара — Қоллану деген дым онгай. Бизлер "ҳа" десек,

Коптирме осек Копире тусер пиводай...

* * *

Жумып козин, Олардынг созин Турды тынглап электр. "Жабайы созли, Жат мнезли, Булар кимлер, не деп тур?"

Деп электр Ашты козин Нур саулеси жарк етти, Коленгке қорқып, Диуалдан сырғып, Жер бауырлап жалп етти. Жолдаслар, келинг! Жақтыда коринг, Коленгкелерге қаранглар: Галстук таққан, Шляпа киген, Сып-сымбатлы-ақ адамлар.

* * *

Оқушы жора, Абайлап қара, Ангқаулықта болма гез, Ескиликтинг, Коленгкеси — Булар журген ишмерез. Ондай кси — Сыртқы туси Сиз бенен меннен айнымас, Журегин корсенг, — Тиксинерсенг — Кызғаншақ, менмен, тар, ылас.

Ашкараланг, Оларды мудам Электрдей жарқ етип, Озь отына Туссин ози Жарғанаттай жалп етип. *Нокис, 1953-жы*л.

МАЗМУНЫ

Жыр ураны. Уатан мухаббети. Россия. Пахтакеш досларыма. Коммунистлер. Колхозшы қыздынг қосықлары Жгиглердинг қутлықлауы. Хырман басында. Пахтакені баба. Институт естеликлери. Ленин комсомолына. Корчагиншилер жры. Туылған қала жонинде ойлар. Рус адебияты ҳаққында қосық. Еркинлик жыршысына. Кавказ. Кисловод - Кавказ сулуы Лермонтов турған уйде.

Озбек қзы Гулстан. Еки қосық. СССР-ға осек тағушыларга. Уллы Ктай мақалы. Уллы байрам тангында Ҳеш қашан!!.. Коленгке менен электр

На каракалпакском языке

* * *

ИБРАГИМ ЮСУПОВ

ЛИРИКА СЧАСТЬЯ

Стихи

* * *

ККГИЗ

Нукус – 1955 - Самарканд